

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. viij. post Trinita. Textus eua[n]g. Mat. ca. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

terre qui miseret et dederit. Hec ille.

Psica. viij post Trinita.
Textus euag. Mat. ca. vij.

Atendite a falsis p[ro]phetis: qui veniunt ad vos in vestimentis ovium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. A fructibus eorum cognoscetis eos. Nunquid colligunt de spinis uvas: aut de tribulis ficus: Sic omnis arbor bona: bonos fructus facit: mala autem arborum fructus malos facit. Non potest arbor bona fructus malos facere: neque arbor mala fructus bonos facere. Omnis arbor que non facit fructum bonum excidetur: et in ignem mittetur. Ergo ex fructibus eorum cognoscetis eos. Non omnis qui dicit mihi domine domine intrabit in regnum celorum: sed qui facit voluntatem patris mei qui in celis est: ipse intrabit in regnum celorum.

Atendite a falsis prophetis etc. Mat. vij. In principio euangelii. In quo de falsis prophetis agit: tangunt tria puncta: que sunt premonitio: notificatio: et confirmatio. Quantum ad primum punctum Christus discipulis suis: et per illos totam ecclesiam affuturos falsos prophetas: monens ab eis esse cauendum. Causa autem huius admonitionis multipliciter redditur. Primum secundum Chrysostomum. Nam dixerat dominus ecclesiasticas orationes et ieiunia non esse coram hominibus facienda: sicut hypocrite faciunt. Ut ergo consideret talia in ecclesia posse fieri per hypocrisim: admonet cauendos falsos prophetas. id est hypocritas. Sciendum quod sub lege coeter fuit deus et qui facti erant: erant etiam prophete. ut ex decursu scripture patet. Erant autem multi prophete falsi: qui visiones suas non a deo: sed a diabolo suscipiebant: et populum auerrebant a via dei et in scitatem ababant. Iamque statim scribitur hypocri-

tas prophetas christi dicitur: sed falsos: non quod visiones a diabolo se videant: sed quod scitatem que prophetarum quod dabo videbat: propterea sic prent dicitur: et intendunt fallere plebem. Secundo secundum Augustinum. Nam dixerat dominus paucos ingredi per artem viam. Quod ergo heretici coiter pauci se respectu fidelium: ne credant et dicant se illos esse qui artem viam habent: admonet ab hominibus cauere et eos cognoscere. Hos autem ratione etiam dicitur falsos appellari prophetas. Sempiternum enim heretici sunt hypocrite. Tertio item secundum Chrysostomum. Nam dixerat artem esse viam vite: et paucos per eam intrare. Quod autem ita sit: non multi sunt qui istam vitam perueniunt: ut falsi doctores: qui falsi prophete appellantur. Sed quod dicitur Mat. xij. de quo lex et prophete usque ad iohannem. Ergo post christum non erant futuri prophete. Ad hoc dicitur primo ut super dicitur. Secundo etiam de Chrysostomum. In hominibus. quod propheta quod dicitur: et quod pronuntiat de christo. et quod interpretatur et elucidat pronuntiatum. ut doctores christi secuti sunt. Neque enim ut ait per quod interpretatur per propheticos sensus nisi per ipsum prophetam. Possumus autem omnes has causas in unum colligere et dicere: quod quia via artem est: cauendum est a falsis prophetis. id est seductoibus quod dicitur sint illi. Sed autem secundum Thome super Mat. falsi plures qui decepti sunt ex intentione vel effectu malo. et hypocrite intendentes ruinam aliorum et heretici falsa docent. Hec ille. Et nota quod hypocritarum venenum est valde nocivum. quia sub colore boni omnia mala quod dabo modo persvadent. Ecclesia quod dabo bellum tyrannorum victis per patriam. hereticorum autem per sapiam. sed hypocritarum bellum vincere non potest: quod occultum et domesticum est. Dicit ergo (Attendite) Non autem dicitur: videre. quia tales non erant futuri manifesti: sed occultis sub ovina pelle. Nam ut ait Chrysostomum in hoc. Ubi res certa est aspicitur. id est simpliciter videtur. ubi autem incerta est artem tendit. id est caute considerat. Item dicitur: attendite. quia firma tutela est scire que fugias. Non autem sic dicitur: attendite qui in utroque dno diaboli hereses introducat: sed eo permittente. Quod si non sine iudicio vult suos suos habere. id est permittit retardare: quod non vult eos per ignorantiam perire: sed permittit. Hec ille. (a falsis prophetis.) id est ab omnibus qui volunt animas a vera te perverti et precipue hereticos. Et ne dicitur heretici quod de iudeorum vel gentium po-

Dnica. xvii. post Trini.

etorib; loq̄t dñs: s̄o fm Chry. in omel. subdit (Qui ventur ad vos i vestimēt; outū) Quile q̄ppe vestimētū: vr ait: est species chritianitat; z simulate religiois. Alia at res sic exminat bonū sic simulario. Nā malū sub specie celatū nō cognoſcit: nō cauet. Hec ille. Ne at rurs; dicat heretic;: q̄a de veris docto;ib; s; perō;ib; loq̄t dñs: s̄o s; eūde subdit (In trinitate aut sūt lupi rapaces) Catholici em doctores vr ait: r̄s p̄t p̄ta sua fut carnis dicant: nō tñ dicunt lupi: q; chritianos pdere nō querūt.

Doctr; ista vest; ouia sub q̄ lupi. i. heretic; abscondit ē triplex: sc̄et mortib; lupinis colligit. P̄ia est simulata locutio: q; lupus vr d; in ll. de alalib;. aliqñ fingit vocē caninā: vr credat canis. Et sic aliqñ heretic; fingit veros canū. i. p̄dicato; p̄ba: dicētes aliq̄ vera: vr sic p̄trahat ad falsa. Ro. xvj. Per dulces f̄mones z bñdictiones seducit corda innocentū. Sc̄da ē simulata p̄sertatio i mortib;: q; vr i eodē ll. d;: lup; aliqñ voces hūanas effingit: vr hō credat. Et sic heretic; fingit p̄sertato;es hūanā. i. hūilē ac modestā. Tercia ē simulata opatio: q; lup; sub viretib; folijs se abscondit: vr pascētes oues degluriat. Et sic heretic; sub folijs bono; ope; se abscondit: que tñ faciūt irentōe p̄serta: vr hoies electos decipiat. ij. Tim. iij. Habētes q̄dē sp̄z p̄sertat; p̄tute at abnegātes. Qui at nō vult lup; diaboli: s; chritian; ouis existere: debet p̄ba bōa z mores hūanos et opa recta absq; oi simulatiōe exercere.

Quātū ad sed; chris tales nob p̄st; notificat: qd̄ necē erat si eos debuim; aḡscere: q; occult; sūt. Latēt em vr lup; sub ouina specie z veste. Dic̄ ḡ dñs: (A fructib; eoz aḡscet; eos) S; p̄: q; dicitū ē q; dñs d; heretic; potissime loq̄t. Apd hereticos at aliqñ iuentūf bono; ope; fruct;: apd istos at d; q; dñs loq̄t nūq̄. Ad h; d; s; Aug. d; p̄. do. q; isti fruct; a q; tales coḡscēt; s; nō sūt bōa opa q; isti exst; p̄dēt. Alia ei cū bono anio fiūt: s; vestimēta ouū/ oues regētes seu p̄regētes: cū p̄o fiūt malo anio: s; ouū q; dē vestes vr ait: s; lupos regunt. Isti ḡ

fruct; q; aḡscimur (vr ait) s; illi d; q; d; ait ap̄ls Gal. v. Manifesta s; opa carnis q; s; fornicatio/ imūditia zc. Et intēdit Aug. dicere id qd̄ s; Tho. d; exp̄sse. i. q; sic apparētia opa bōa sūt vestes outumta oclta opa mala/ s; fruct; q; isti cognoſcūt. S; si sūt oclta/ quō p̄nt dep̄hēdēt: Ad h; d; s; Tho. q; null; hypocrīta diu latere p̄t: si prudēt z diligēt oia et; opa p̄siderēt. Coḡscūt at maxie eoz mala opa. P̄io fm i. Tho. i repētis. q; tūc s; habitū opant z nō cauet. Sc̄do fm Gre. imo qñ emergit tribulatio: aut tētatio. Tercio fm Aug. d; f. do. qñ p̄se q; nequeūt suū p̄ostū. Q; ḡ difficulter coḡscūt: dñs dixit. Attēditre. i. diligēt p̄siderate. Tūc em etiā apud hereticos ista coḡscem;. S; p̄ arguit: q; possib; le ē eē hereticū q; ex īgrātia fallat: z oia opa bōa hēat ēt oclta. Ad h; dico q; fm i. Tho. ij. q. xvij. heres sp̄ nascit ex subia v̄l alta p̄cupia. P̄o si q; hēat bona opa z bonā volūtatē: z solum ex īgrātia errer: iste nūq; efficit; formalt heretic;. i. obstinat;. q; suaderi p̄t ei. z p̄r nō est lup; s; ouis errās. Si tñ possibile est h; aliqñ eē: raro ē z i pauciorib;. Dñs aut loquit; de eo qd̄ i plurib; accidit. Item p̄. q; s; Bed. h; qd̄ h; d; A fructib; eoz zc. de manifest; opib; intelligit. de q; h; citū ē iudicare. ḡ mō nō sūt dicēda opa oclta. Ad h; dico q; Beda manifestā d; nō ea q; sūt publica: s; q; sūt certa: etiā si vn; sol; sciat/ nos at tlla dicim; oclta: nō q; nll; sint certa: s; q; nō sūt publica. Ne p̄o aliq; dicat q; ipossibile ē coḡscere tles: id fm Chry. rur; rōnē ab hūa d; no exēplo ponit d;. (Nūq; colligūt) homies coloni (d; sp̄t. vuas/ aur d; tri. fi.) q; d;. Sic spine z tribuli: q; ēt s; gen; sp̄iaz nō p̄nt p̄ducer fruct; bonos: cuiusmōi s; vne z sic; sic ēt n; isti seductores p̄nt p̄ducer bōa opa/ nisi forte in sp̄cū hoim; appent tñ z nō p̄e/ nec; bono sine s; malo: s; s; d; (Sic ois ar. bōa). i. bōa volūtas (fruct; bonos). i. bōa opa (fac) in qñ tū ē bōa seu i sensu cōposito (mala aut) i qñrū mala (fruct; malos fac) id est mala opa. Sc̄dū est aut q; duplex est arbor: fructifera. s; in genere nature: vr

Tractatus II

ania ex q̄ pullulant potētie: z gñalr oē
 subiectū ex q̄ puentur accidētia: z mate
 riales arbores ex q̄b pducūt fruct⁹. Et
 isto mō ois arbor ē bōa z ois fruct⁹ bō
 nus. Alio mō est arbor i gñe morz: z sic
 volūtas ē arbor. Et sic arbor ē q̄dē bōa
 i sua natura tā in hoīe q̄ i angelo: s; ex
 sua libertate p̄ seipam facere malā: sta
 tuēdo sibi malū obiectū aut malū finē.
 q̄ facto oēs fruct⁹. i. oēs oparīōes q̄s p
 seipam elicīt v̄l impat alijs potētijs in
 q̄ntū ē mala. i. in ordie ad malū obiectū
 v̄l finē: sūt mali. Scēdū s̄o ē q̄ aliqd
 v̄l ipossibile absolute: v̄l hoīem eē equū
 z ex suppositōe: v̄l rē albā effici nigrā
 supposito q̄ ster alba. Et sic opz intel
 ligere q̄ sequunt (Nō p̄ arbor: bōa) ma
 nens bōa z inq̄ntū bona (fruct⁹ malos
 facere) s̄c? si muref a bōitate. Itē s̄c?
 inq̄ntū ē nō bona s; mala. Nihil em̄ phi
 bet voluntatē p̄seuerantē i bonitate ha
 bituall q̄ ad aliqd obiectū vel finē: esse
 malā actu v̄l habitū q̄ ad alta: z ecōuer
 so. Un̄ q̄ de fornicatiōe nō penitet: sed
 venuo intēdit fornicari: p̄ dare e l'ynaz
 q̄d est bonū ex gñe: s; nō dar inq̄ntū for
 nicator: z ecōuerso v̄l mīscōis z q̄ ad
 h bon⁹ p̄r loq̄ octofa. Un̄ eodē mō int
 telligit q̄d seq̄t (neq; arbor mala fruct⁹
 bonos facere) Deinde falsis p̄phēt cō
 minat dīcēs (Ois arbor). i. ois volūtas
 seu hō q̄ hz voluntatē q̄ nō fa. fru. bo. ex
 ct. z i ignē mīscet z ardet) Ubi s; L'hy
 so. due norant̄ pene. s. excidit a regno: z i
 cludt in gehēna ignis. Un̄ ait. Qui cō
 burit z a regno excidit oīno: q̄ p̄a diffi
 cilior est: Dicit aut̄ solā gehēna exhor
 rē: ego aut̄ casum illi⁹ gl'ie mlro amari
 orē penā gehēna eē dico. Quis em̄ par
 uum v̄l magnū malū nō suscipet p̄: v̄t
 videat z portat dilectissimo filio. h itat
 q̄ i gl'ia illa putem⁹. Nō em̄ aliq̄s fili⁹
 suavis est p̄: v̄t illoz brōz redēs: z dīf
 solui z eē cū ch̄o. Intolerabilis pena
 est z gehēna. S; siq̄s de cēmilita ponat
 gehēnas: nihil tale dīcet q̄le ē a brā illa
 gl'ia excidere: z odio haberi a ch̄o. hec
 ille. Cōcludit aut̄ finalr dñs ex dicta si
 mīlitudie id q̄d i ista parte intēdit dī.
 (Igit a fructu eo p̄ cogitētis eos.)

Dicitur hereticus et hypocrite d ex ve
 ste ouia cogitēt nō p̄r: cogitēt ex fru
 ctib; q̄ sūt p̄cipue tres: v̄t colligit ex ser
 ptura. Prim⁹ est doctria pestifera. Cū
 em̄ q̄s docet dissona sc̄pture z sc̄ris: nō
 habed⁹ p̄ bono: s; est h signū lupi latēt
 sub pelle ouina Dar. xij. Bon⁹ hō de
 bono thesauro cordis sui profert bona.
 Sc̄ds ē v̄tra elata. Nec dico elata parē
 te: q; tā nō laterēt sub veste ouina: s; ela
 ra laterēt. Veri ei fuit dī i opib; q̄ gl'ia af
 ferūt q̄rūt latere: hypocrite aut̄ se fingūt
 se velle latere: s; latent q̄rūt oēs v̄s ap
 parēdi Dar. vij. Exmīnāt ei zc. Ter
 ti⁹ ē ipta ples. Hec em̄ est gñal regula
 p̄bie: q; oē agēs agit s̄le. Un̄ q̄ hī q̄ ab
 aliq̄b educat s̄t v̄ri maligni/inuidi/ob
 loq̄ntes zc. etiā p̄es eoꝝ s̄t s̄lles. Sap.
 iij. Ex iniq̄s oēs filij q̄ nascūt restes s̄t
 neq̄tie aduersus patres suos.

Quartū ad fr̄ū ch̄is cōminat nō solū
 falsis p̄phis sed oib; ch̄iantis s̄l q̄ facta
 p̄ntranea opib; nō h̄nt: dīcēs (Nō ois q̄
 dī m̄bi dñe dñe). i. q̄ m̄bi dñis bonoz
 exhibet: vera z nō falsa docēdo (irabit i
 regnū celoz) nisi p̄bis facta cōcordent.
 S; ista expositiōez arguit Aug. d. f.
 do. Nā nemo p̄t dicere dñs selus nisi in
 sp̄sc̄o. Ergo ois dīcēs ch̄o: dñe dñe:
 hz sp̄m̄sc̄m: q̄ intrabit in regnū celoz.
 Ad h̄ tripl̄ m̄def. P̄rio fm̄ Aug. ubi
 dē. q̄ Paul⁹ accipit dicere p̄p̄e. i. q̄ est
 enūciare voce fm̄ q̄ intellectu p̄cipitur z
 amat seu dīderat volūtatē: dñs aut̄ hīc
 accipit dicere gñalr p̄ sola voce exp̄s̄io
 ne: fm̄ q̄ dīcēs nec vult nec itelligit ple
 ne q̄d dī. Sc̄do fm̄ Hieron. q̄ cū moīs
 sit sc̄pturaz dicta p̄ facti accipit: iuxta il
 lud. Factis aut̄ negat: ap̄ls de facti loq̄t
 z redit ista expositiō i idē cū p̄ozi. Ter
 tio fm̄ Amb. dīcēt. q̄ a h̄cūq; dīcat ve
 ritas est a sp̄ritu sc̄o. Et intēdit q̄ pos
 sibile est v̄t aliquis loquat veritatē mo
 tus a sp̄ritu sc̄o qui tamē caret gra
 tia sp̄ritu sc̄o. Non ergo valet ista
 argumētatio. Dīct domin⁹ Iesus. i. p̄
 dicat de christo q̄ ipse sit domin⁹: q̄ ha
 ber sp̄ritu sc̄o p̄ gratiam ad merito
 rie operandū: et si habeat ad vere loq̄n
 dū. (Sed q̄ facit voluntatē patris mei)

Dñica. VIII. post Trini.

Ad dñi aut volūtatē meā nō latent: vt
pote qz eadē ē pñs z filij. s; dñi pñs mel
fm Chry. qz h; pgruebat auditorib; : vt
pñs crederēt cū eñt ibecilles (q; in ce.
est) p manifestarōem spēalem sue glie.
Nā illa corpa r; q; nobilissima / arguūt
maxie potētā z sapiam artificis. Ibi q; q;
st spūs nobilissim; : z ibi se ad fruendū
oib; bris exhibet. et ibi vt dñs. Tho. j.
pre. q. lxxij. art. ij. glia spiritū a pñc
plo mūdī incepit in angelis. z glia cor
pōz futura incepit in ipō celo empyreo:
qđ lucidū est. Tota em corpālis creatu
ra elucidāda est suo mō: except; inferna
lib; pñs. Per eēntiā aut potētā z pñt
am dñs vbiq; est. vt bñs. j. q. viij. Q; ce
lū z terrā ego impleo. dñs dñs. Hier. xliij.
(Ipe intrabit in reg. cel.) Hil. Celestis
ei regnū iter obia volūtat; dei: nō nūcu
Dicitur qđlibet (parto repara est.
conari d; ē arbor fructuosa : qz bonoz
opez fructib; q; apđ chm adeo magni
ficat vt eū secū faciat coregēre. S; scie
dū est q; vt ex pñt eua. colligit triplex ē
arbor. Pñs est sterilis q; nō fructificat
De q; dñs. Dis arbor q; nō fa. fru. rē. S;
ar tres cāe arboris nō fructificāde. Pñ
ma. s. nīmia frōdositas folioz. i. pōz.
q; s. hūoz q; dēbat in fruce cōuertit: rā
sūt ad folia. Isti sūt ficulnea maledicta a
dño. Mat. xxi. Et scda nīmia pceri
tās. qz hūoz ad pla dilatat. Isti sūt ma
gnū z plari: q; dant vanitatib; q; debent
paupib;. Tertia nīmia vetustas. Dic
aut Arist. q; si pfozet amygdal; ver;
hūoz in medulla depurat z efficit arbor
ferrilloz. Sic inueterat; in pcris debet
in suo corde trā forania facere. pcris
ōis: cōfessionis: z satisfactōis rē. Se
cūda arbor est q; facit fruct; : sed insipt;
dōs et malos. De q; dñs: mala arbor rē.
Sūt aut necaria mlta vt hī fruct; sūt
boni. s. labor: rāplārario: tps plārario
nō: z surculus. Nā fm Arist. arbores
illuestres aliqñ fiunt horēles labore. i.
cultura. z fm cūde arbor altubi in fru
ctuosa fructificat alibi. z fm cūde ples
plāre plārant in vere iuuēntis: pauce
in quāno pfeere etāt; pauciores i hyc;
mē senectur; : pau.issime in estare male

psuetudis: q; feruore ad vicia fac. Surt
culus aut est pñū dei. Tertia arbor est
bona: de q; fm Chry. nascunt gēme bon
naz cogitationū: z flores bonaz delibe
rationū: z fruct; bonoz operū. Q; pō
totū pñs euāge. pñcipalr ad h; tendit
vt hereticoz fugtam; errores. tō in pñt
passū recitare volo hereticos z hereses
fm q; ex varijs loc; doctrine s. Tho. coll
gunt. Hecē igit vna Sabellij est q; in
diuis pñ est fili; vt nat; de p; gne. z spūs
scrūs vt scificat creaturā. z hī. iij. q; gē
tiles. c. v. z. vj. Hecēis Arrij q; fili; dei
est mīnor pñ fm deitate: z est creatura
ibidē. Alia heres Arrij: q; solū pñ est in
uisibil; omī creature: z fili; vltus est a p
phet;. Jo. xij. lec. vj. Hecē pma Dñi
genis: q; pñū dei nō est dñs eēntialit; sed
pñcipalrue tm. Jo. j. lec. v. q; s. est crea
tura scā p pñū dei. Joā. j. lec. vj. q; aia
chī cū alijs spūalib; creatur; fuit crea
ra an corpa / z a pñū assumpra. z in fine
vnita est corpi. iij. q; genti. c. xxxij. Q;
aie create fuerit oēs an corpa: z diuersis
corpib; vnite fm diuersitate pcrōz q; cō
miserūt anteq; corpib; vnirent. j. p. q.
xxij. Q; scōz britudo z dānatōz tam
hoim q; demonū dānatio aliqñ possibi
liter fminabil;. j. p. q. lxxij. Hecē etus
z Arrij: Q; diuine pñone differūt in ef
fentia. j. q. xxxij. Hecē pma manchet.
q; pñcipia rez duo sūt. Unū bonoz z spi
rituū tm. s. dñs. Alrez qđ ē pñcipiū mal
loz z corpālū. s. diabol;. ij. dñs. j. q. j. q;
dñs noui testamēti est pñ chī. nō aut dñs
vetis: s; est diabol;. Jo. ij. lec. ij. q; diab
bolus natura z nō volūrate est malus.
Jo. vij. lec. v. q; diabol; est gnatus z h;
piem. Jo. vij. lec. vj. q; qđā aie s; ex bo
na creatōe: qđā ex mala. ibidē. Q; qđā
aie s; de suba dei. Joā. xj. Q; libezar;
ad petm cogit; z illō vitare non pōt. de
vi. q. xxxij. ar. xj. q; nō lz comedere car
nes nec oua: q; natura dei cōmisset eis
j. Timo. iij. q; in toro vē. re. nulla est p
phera de chio. z qđqd; introducit in nō
uo: de veti est ex corruptiōe. sup; Dat.
q; dñs est corp; z lux in nra. z chīs ē iste
sol visibil;. Jo. vij. Q; nō est curandū
de fide: sed de opib; nec etē dēdū est su;

hereticos fugtam; errores
Sabellij est q; in
diuis pñ est fili; vt nat; de p; gne. z spūs
scrūs vt scificat creaturā. z hī. iij. q; gē
tiles. c. v. z. vj. Hecēis Arrij q; fili; dei
est mīnor pñ fm deitate: z est creatura
ibidē. Alia heres Arrij: q; solū pñ est in
uisibil; omī creature: z fili; vltus est a p
phet;. Jo. xij. lec. vj. Hecē pma Dñi
genis: q; pñū dei nō est dñs eēntialit; sed
pñcipalrue tm. Jo. j. lec. v. q; s. est crea
tura scā p pñū dei. Joā. j. lec. vj. q; aia
chī cū alijs spūalib; creatur; fuit crea
ra an corpa / z a pñū assumpra. z in fine
vnita est corpi. iij. q; genti. c. xxxij. Q;
aie create fuerit oēs an corpa: z diuersis
corpib; vnite fm diuersitate pcrōz q; cō
miserūt anteq; corpib; vnirent. j. p. q.
xxij. Q; scōz britudo z dānatōz tam
hoim q; demonū dānatio aliqñ possibi
liter fminabil;. j. p. q. lxxij. Hecē etus
z Arrij: Q; diuine pñone differūt in ef
fentia. j. q. xxxij. Hecē pma manchet.
q; pñcipia rez duo sūt. Unū bonoz z spi
rituū tm. s. dñs. Alrez qđ ē pñcipiū mal
loz z corpālū. s. diabol;. ij. dñs. j. q. j. q;
dñs noui testamēti est pñ chī. nō aut dñs
vetis: s; est diabol;. Jo. ij. lec. ij. q; diab
bolus natura z nō volūrate est malus.
Jo. vij. lec. v. q; diabol; est gnatus z h;
piem. Jo. vij. lec. vj. q; qđā aie s; ex bo
na creatōe: qđā ex mala. ibidē. Q; qđā
aie s; de suba dei. Joā. xj. Q; libezar;
ad petm cogit; z illō vitare non pōt. de
vi. q. xxxij. ar. xj. q; nō lz comedere car
nes nec oua: q; natura dei cōmisset eis
j. Timo. iij. q; in toro vē. re. nulla est p
phera de chio. z qđqd; introducit in nō
uo: de veti est ex corruptiōe. sup; Dat.
q; dñs est corp; z lux in nra. z chīs ē iste
sol visibil;. Jo. vij. Q; nō est curandū
de fide: sed de opib; nec etē dēdū est su;

pra rōne. Heo. xij. Q, oēs ptes verer
 testi: tam p̄iarche q̄ p̄be fuerit mali z
 dānari. Jo. x. lec. ij. q̄ charitas/vel grā
 sel habita amicti nō p̄. q̄dlib. ij. q. v. q̄
 oē m̄imōnū est dānandū. j. Tim. iij.
 Heres manichei: et montani: z p̄scille.
 q̄ p̄missio sp̄ssci nō fuit p̄plera i aplis
 sed i eis. iō negat actus ap̄loz: in q̄b in
 aplis narrat p̄plera. ij. ij. q. cvj. Heres
 Delagij: q̄ oia dei p̄cepta sine grā obf
 uari p̄nt. j. Loy. xij. q̄ p̄ncipiū h̄i op̄an
 di est exinob: sed p̄sumatio ex deo. j. q.
 xxij. q̄ hō p̄t mereri sine grā. ij. dist. xx/
 vij. q̄ pueri ch̄ianoz nō p̄h̄t origiale
 p̄cr̄m: s̄ baptizāt p̄f regnū dei. Jo. iij.
 lec. j. q̄ pueri n̄ baptizati erūt in domo
 dei: sed nō in reg. Jo. xij. Heres Jo
 uiniani: q̄ hō necario h̄i operat. nec p̄
 p̄ctā cōm̄trere. ij. di. xxvij. q̄ oēs beati
 s̄ eq̄les in p̄m̄io. opul. xix. q̄ m̄imōnū
 equat p̄ginitari. ij. ij. q. clj. Heres Pe
 storij: q̄ in ch̄io est tm̄ vna natura dei et
 hois. j. Loy. ij. q̄ b̄ia Marta nō est m̄
 di. Gal. iij. Heres Valerint ap̄d ver
 bū dedit cōm̄ creatori q̄ mūdū crearet.
 Jo. j. lec. vj. q̄ p̄ncipia rex s̄ lex. i. p̄fun
 dū. i. p̄: silentiū: inrelect: p̄tas: v̄bū:
 z vita. ex q̄b s̄. xxx. secta. Jo. j. lec. x. in
 p̄n. Heres Euticeti: q̄ in ch̄io est tm̄
 vna natura p̄p̄stra ex diuina z humana.
 Jo. lec. xvij. q̄ corpa resurgētū z ch̄i n̄
 erūt palpabilia: s̄ vt v̄tus. iij. q̄ ḡri.
 c. lxxij. Heres Hebisōis: q̄ ch̄is cō/
 cept: ex seie viri. iij. dist. xxx. Heres
 heb̄ionis fortin cherinti: z pauli samo
 facent: q̄ ch̄is nō fuit ante m̄em: s̄ pu
 rus hō meruit deitate. iij. p. q. xvj. He
 resis gabaontaz: q̄ ch̄is est p̄p̄st: ex
 natura diuina z h̄iana. iō est sp̄ imorra
 lis. q̄dlib. iij. q. v. Heres p̄scianistaz
 q̄ oia sc̄a hoim etiā ch̄i certis horz sub/
 lecta s̄. Jo. ij. Heres theodozi mo/
 uestent: q̄ in vereri testō n̄h̄il exp̄sse d̄
 de ch̄io. In plo. sup psal. Heres Lu/
 nomij: q̄ fili: dei est oino distilis patri.
 Joā. lec. vij. Heres nazarenoy: q̄ fi
 des ch̄i sine op̄ib leḡ moysi nō suffic
 ad salutē. opul. iij. Heres Heluidū q̄
 m̄ ch̄i nō m̄sit p̄go post p̄n. iij. dist.
 xxx. Heres Elgilari impugnatis vo
 luntariā p̄supratē. iij. p̄ra gen. c. cxxj.
 Heres desiderij lombardi de secta ca
 tharoy: dānant: statū egentiū cū ch̄io
 facultatib: relictis. opul. xix. Heres
 Willelmi de sc̄o amore: q̄ paup̄tas ha
 bitualis est licita: nō autē actualis. ibi
 dem. Heres paup̄ez de Lugduno: q̄
 qlibet iustus est sac̄dos: z qlibet sac̄dos
 iustus. Heb. vij. Heres grecoz: q̄ sc̄i
 nō vadūt ad padisum vsq̄ ad diē iudi
 cij. iij. p̄ra gen. ca. cxi. Heres mōta
 ni: q̄ p̄be nō habet lumē ad iudicandū:
 sed sūt arrepticij. de vi. q. xij. Heres
 incept ap̄d iudeos: z venit inter ch̄ia
 nos: q̄ sui dei nō debet esse serui hoim.
 Titū. ij. Heres nouacianoy: q̄ pecc̄as
 post baptisimū nō p̄t resurgere ad gra
 tiam per p̄niam. iij. p̄e. q. lxxij. He
 resis catafrigaz: q̄ mulier p̄t h̄ic ordi
 nes sacros. j. Tim. iij. Heres abbas
 Joachim: q̄ in diuis essentia generat
 cōntiā. sic de ḡnar deū. j. q. xxxij. He
 resis Dacedonij: q̄ si est miser p̄is et
 filij. Rom. vij. Heres Simons ma
 gi: q̄ grā sp̄ssci est venalis. ij. ij. q. c. q̄
 m̄ds est fact: a quadā supna p̄tute: non
 a deo. ibidē. Heres petri albatalarel.
 q̄ ds nō p̄t facere: nisi q̄ facit p̄pter oia
 d̄ine iusticie z sap̄cie eius. vel q̄ agit
 ex necessitate nature. de po. q. j. art. v.
 Heres articlimitaz: q̄ in sac̄o eucha
 ristie mafia offerēda est panis z caseus
 iij. q. xliij. Heres catafrigaz z p̄cia
 norū: q̄ in eodem offerēdus est panis ex
 pueri sanguie edfectus. ibidem. Heres
 Aquaroy: q̄ in eodē aqua offerēda
 est sine vino. ibidem. Deum nō esse au
 croz om̄nū bonoz est hereticū. Da.
 q. vij. Deū nō videri per essentia a bea
 tis est hereticū. ij. dist. xxij. In deo esse
 cōp̄sitionē vel accidens: vel aliqd p̄d
 ter deuz esse eternū est hereticū. de po.
 q. vij. q̄ aliqd sit non creator: neq̄ crea
 tura est hereticū. de po. q. vij. Diabolo
 lum nō esse factū per p̄bū dei est hereti
 cū. Jo. lec. vj. Om̄ia redire eadē nūcro
 post m̄tra tpa est hereticū. iij. q̄ gen. c.
 lxxij. Dimensionib: corpis ch̄i est here/
 ticū. opul. xj. Fuisse aliquid in Adam

Dñica. IX. post Trini.

nō infectū originali peccō: exq̄ formatū
 sit ch̄i corp⁹: est hereticū. Jo. iij. Brāz
 Maria nō ēē m̄rez dei ē hereticū. iij. q.
 xxxv. Delchisedech fuisse filluz dei est
 hereticū. Heb. viij. Statū dari ex meri
 tis: ē hereticū. Sa. q. viij. q. act⁹ meri
 torū nō excedat facultatē nature: ē here
 ticū. Urtu. q. ij. q. angeli aliqd̄ creent:
 ē hereticū. ij. di. xviij. Anias descēdere
 a p̄partib⁹ stellis: ē hereticū. opul. xxvij
 Nō oēs ēē obligatos obedire pape: ē he
 reticū. opul. xix. Ep̄scopū nō differre a
 simplici sacerdote: ē hereticū. ij. q. clx
 xxij. Aliqd̄ i sacra septura ē falsū: ē he
 reticū. Jo. xij. Q. hō n̄ resurgat idē nu
 mero: ē hereticū. iij. dist. xliij. Q. hō
 mouet de necessitate ad aliqd̄ eligēdū: est
 hereticū. Sa. q. vj. q. meli⁹ est i secto
 manere. z optib⁹ pieraz vacare q̄ intra
 re religioez: ē hereticū z diabolicū. qd̄
 lib. iij. q. v. Notū vel iuramentū de aliqd̄
 bono posse sine peccō dimitti: ē hereticū.
 qd̄ lib. iij. q. v. Omne iuramentū ē peccm:
 ē hereticū. ij. di. xxix. Nō ēē peccm illud
 qd̄ ē p̄ceptū dei: est hereticū. qd̄ lib. iij.
 q. v. Negare pudentiā dei circa ista in
 fertora: est hereticū. j. q. viij. Fornicatio
 onē simplicē nō esse peccm: ē hereticū.
 qd̄ lib. iij. q. v. Omne actū m̄imonij sp̄
 esse peccm: est hereticū. iij. di. xxvj. Ali
 que descēdere ex Adā p̄ cōmixtionē vi
 ri z m̄lierz: z nō p̄rabere originale pec
 catū: est erroneū. xij. q. viij. art. iij.

Dñica. ix. post Trinitatē.

Ter. euāg. Lu. ca. xvi.

Nomo qdā erat diues q̄
 habebat villicū: z h̄ dis
 famat⁹ est apud illū q̄
 si dissipasset bona illi⁹.
 Et vocauit illū z ait illi. Quid
 hoc audio de te? Redde ratioez
 villicatōis tue. Jam em̄ nō po
 teris villicare. Ait aut̄ villicus
 intra se. Quid faciaz: quia dñs
 me⁹ aufert a me villicatōez. Fo
 dere nō valeo: medicare erube
 sco. Scio quid faciā: vt cū amo

tus fuero a villicatōe recipiant
 me in domos suas. Couocatis
 itaqz singulis debitorib⁹ domi
 ni sui dicebat primo. Quantus
 debes domio meo? At ille dixit.
 Centus cados olet. Dixitqz illi.
 Accipe cautionē tuā z sede cito
 z scribe quinquaginta. Deinde al
 lio dixit. Tu vō quantum debes?
 Qui ait. Centus choros tritici.
 Ait illi. Accipe litteras tuas et
 scribe octogita. Et laudauit do
 minus villicum iniquitatis q̄a
 prudenter fecisset: quia filij hu
 ius seculi prudentiores filijs lu
 cis in generatione sua sunt. Et
 ego dico vobis. Facite vobis a
 micos de mamona iniquitatis:
 vt cuz defeceritis recipiat vos
 in eterna tabernacula.

Homo quidam erat
 diues: q̄ habebat villicum zē
 Luc. xvi. In p̄sentī euāgelio
 pr̄inent tria puncta: que sunt
 Dura exactio/ Astuta cautio/ et Am
 plecenda conclusio.

Quātū ad p̄mū tāgīt exactio: quam
 dñs fecit a villico sup̄ rōe reddēda. Et qz
 euāgelij pabollicū ē: r̄ale sensū op̄z ex
 metaphozica feartōe suscipit. D̄ q̄ (Di
 xit tē⁹ discipul⁹ suis pabolā hāc) Quid
 ar̄ sit pabola: z q̄re dñs pabollice loque
 bat: habes dñica vlti. p̄ epi. (Dō qdāz
 erat diues) Iste fz Lbr̄y. est de⁹ q̄ ē di
 ces i thesaur⁹ corp̄alib⁹. ij. Coz. iij. Pro
 nob egen⁹ fact⁹ ē: cū eēt diues. Et sp̄ū
 alib⁹. Eph. ij. De⁹ aut̄ q̄ diues ē i misē
 ricordia. Et celestib⁹. Ps. Glia z diuiti
 ztē i domo eī. Vel fm̄ alios ē ch̄is. Sz
 siue de⁹ sit siue ch̄is: sol⁹ ē diuitiaz dñs
 Nos ei n̄ dñi: sz disp̄atores eaz sum⁹:
 tō subdit (Qui hēbat villicū). i. hoīem
 cui dñitas de⁹ dedit: fm̄ Theop. Et
 h̄ ch̄i villic⁹ fm̄ Borrā est triplex. i. pla
 tus in sp̄ūalib⁹: z p̄nceps in r̄palib⁹: z q̄
 liber ch̄ian⁹ in verisqz. Est autem fm̄